

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l s e n

s e s framställning till Ålands landsting

med förslag till landskapslag om ändring av

landskapslagen angående åtgärder inom land-

skapet Åland för främjande av sjöfarten, ut-

N:o 39/1952. färdad den 21 januari 1948.

Till landskapsstyrelsen har Ålands Redarförening r.f. den 25.10.

1952 ingivit en sålydande skrivelse:

"Till Landskapsstyrelsen.

I och med utgången av detta år upphör landskapslagen angående åtgärder inom landskapet Åland för främjande av sjöfarten, utfärdad i

Mariehamn den 21 januari 1948, att gälla. Denna lag tillkom sedan

en motsvarande lag stiftats i riket, dock så att denna landskapslag

ur rederinäringens synpunkt icke var lika förmånlig som motsvarande

rikslagstiftning.

Under den tid lagen gällt har den visat att den bidragit till

att befrämja sjöfartsnäringen, medan några synbara nackdelar för re-

spektive kommuner icke visat sig. I sistnämnda avseende har ju f.ö.

§ 3 i den nu gällande lagen givit kommunerna en tillfredsställande

säkerhet.

För kommunerna har lagen de facto inneburit en reservering av skatteunderlag för framtiden. Därigenom att avskrivningarna för nyanskaffade fartyg under lagens giltighetstid varit stora, kommer dessa fartyg att snarligen vara helt avskrivna. I och med att så är fallet kommer ju skatteunderlaget att i motsvarande grad ökas.

Tack vare denna landskapslag och motsvarande rikslag gällande statsbeskattningen har otvivelaktigt ett stort antal fartyg kunnat anskaffas till den åländska handelsflottan. Vi tro icke att det är någon överdrift att påstå, att frånvaron av nu ifrågavarande landskapslag, ävensom motsvarande rikslag, skulle ha medfört att antalet nyanskaffningar till den åländska handelsflottan under de senaste fem åren skulle ha varit mycket få. Lagen har sålunda medfört att skatteunderlaget blir större dels genom de möjliggjorda nyanskaffningarna och dels genom att en del av de nyanskaffade fartygen inom kort äro helt avskrivna.

Vi kunna sålunda med fullt fog konstatera att de enskilda rederierna, dessas delägare, kommunerna och hela landskapet dragit stor fördel av ifrågavarande lagstiftning.

Vad den åländska handelsflottan beträffar, måste man dock konstatera, att det ännu finnes mycket att göra i avseende å nyanskaffningarna.

Sålunda visar en nyss uppgjord statistik att närmare tre fjärdedelar av ålandsflottans d.w. tonnage överstiger en ålder av trettio år. De stora sjöfartsnationerna anse att ett fartyg passerat sin åldersgräns senast vid 25 år.

Rikslagstiftningen i förevarande avseende kommer sannolikt även den att förlängas, ehuru den kommitté som behandlar saken ännu icke hunnit slutföra sitt arbete. — Den nämnda landskapslagen har från början ej följt rikslagstiftningen strikt, utan har den sistnämnda ur ett flertal synpunkter varit förmånligare för den skattskyldige. Av denna anledning och med hänsyn till att Åland i mycket högre grad än riket är ett sjöfartslandskap, finnes enligt vårt förmenande icke någon anledning att göra landskapslagen helt beroende av ordalydelsen i en motsvarande rikslagstiftning. Landskapets ställning och dess relativt stora sjöfart motiverar till fullo att landskapet i detta avseende går sin egen väg.

För att dock en landskapslag i detta avseende, som i särskilda detaljer kan komma att avvika från rikslagstiftningen, icke skall bliva helt utan praktisk betydelse, erfordras att den i § 1 av nu gällande lag omnämnda avskrivningsrätten icke göres beroende av företags bokföring. Denna kommer ju med hänsyn till att statsbeskatt-

ningen är avsevärt högre än kommunalbeskattningen att åtfölja bestämmelserna beträffande statsbeskattningen. För att en särskild landskapslagstiftning sålunda skall ha en praktisk betydelse bör avskrivningarna i avseende å den kommunala beskattningen följa ett särskilt av den skattskyldige uppgjort schema.

Då sålunda nu ifrågavarande lagstiftning visat sig vara gagnelig för åländsk sjöfart och då dennas storlek är av stor betydelse för hela Ålands folk föreslår Ålands Redarförening r.f. att Landskapsstyrelsen ville förelägga landstinget under dess instundande höstsession en framställning, som skulle gå ut på ändring av §§ 1 och 4 i landskapslagen angående åtgärder inom landskapet Åland för främjande av sjöfarten, utfärdad i Mariehamn den 21 januari 1948, så att förenämnda paragrafer skulle erhålla följande lydelse:

"§ 1.

Den skattskyldige är vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland berättigad att för fartyg med en dräktighet av minst nitton register-ton, vilket efter den 1 januari 1944 byggs eller inköpts från utlandet, på grund av värdeminskning från sina seglationsinkomster avdraga ett av den skattskyldige fastställt belopp, som likväl icke får överstiga i allmän skattelagstiftning medgivna värdeminskningar, då far-

tygets värde nedgått till trehundra procent av det värde, som fartyget borde anses hava haft enligt den prishöjning som var rådande den 31 augusti 1939.

Ovan i 1 mom. avsedd rättighet må tillkomma skattskyldig, då avtal över anskaffande av fartyg träffats."

"§ 4.

Denna landskapslag, som skall tillämpas från den 1 januari 1944 är gällande till och med den 31 december 1957, dock så att den även därefter skall äga tillämpning på fartyg, som anskaffats under tiden mellan den 1 januari 1947 och den 31 december 1957."

Mariehamn den 25 oktober 1952.

ÅLANDS REDARFÖRENING r.f.

Stig Lundqvist."

Efter det landskapsstyrelsen vid sammanträde den 29.10.52 beslutat inhämta utlåtande i ärendet av stadsfullmäktige i Mariehamn har stadsfullmäktige i skrivelse den 14.11.52 meddelat sig kunna gå med på en förlängning av landskapslagens (5/48) giltighetstid med ett år. Landskapsstyrelsen har vid slutlig handläggning av ärendet den 19.11.52 beslutat gå in för en förlängning av landskapslagens giltighetstid

med ett år. Det är nämligen i detta nu helt ovisst, huru man i riket kommer att ställa sig till en eventuell förlängning av giltighetstiden för motsvarande rikslag, som även upphör att gälla den 31.12.52. Landskapsstyrelsen anser därför, att förlängningen av giltighetstiden för landskapslagen bör inskränkas till ett år. Skäl till sådan ändring av stadgandet i landskapslagens 1 §, som av Ålands Redarförening r.f. påyrkas, anser landskapsstyrelsen icke föreligga.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen härmed vördsamast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående åtgärder inom

landskapet Åland för främjande av sjöfarten, utfär-

dad den 21 januari 1948.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 4 § i landskapslagen den 21 januari 1948 angående åtgärder inom landskapet Åland för främjande av sjöfarten, (5/48) skall erhålla följande ändrade lydelse.

4 §.

Denna landskapslag, som skall tillämpas från den 1 januari 1944, är gällande till och med den 31 december 1953, dock så att den även

därefter skall äga tillämpning på fartyg, som anskaffats under tiden mellan den 1 januari 1947 och den 31 december 1953.

Mariehamn den 19 november 1952.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält
Viktor Strandfält

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom